

Contra
la ignorància

LICEU
DALMAU

EL POBLE

ANY I

Núm. 236

SABADELL, DISSABTE 31 DE DESEMBRE 1932

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: C. SANT PERE, 31 - TELÈFON 2333 - IMPREMTA: RAMBLA DE LA REPÚBLICA, 65

NÚMERO SOLT: 10 CTS.

LA CORRESPONDÈNCIA AL DIRECTOR

EL MARTIR FILIPI

Ahir dia 30 de desembre, es compliren 36 anys de l'afusellament, a Manila, del Dr. Josep Rizal.

Era capità general de Filipines Polavieja "el general cristiano". I era arquebisbe, Nozaleda. L'un era un virrei, l'altre un rei absolut.

La causa de l'afusellament del doctor Rizal fou la publicació del llibre "Noli me tangere", en el qual exposava els horrors i les injustícies del militarisme i clericalisme a les Illes Filipines, la seva pàtria.

Però com en l'any 1896 el nom d'Espanya era sinònim de militarisme, es va afusellar Rizal en nom d'Espanya.

I aquella Espanya clerical i militarista vengué Filipines en el mercat de París als Estats Units.

Passen els anys i l'esperit de la història recorda els noms de Nozaleda i Polavieja com recorda els noms de Caïm i Judes; i Rizal, el poeta delicat, el patriota generós, el metge Rizal, passa a ésser el màrtir, el sant, l'heroi de la independència de Filipines.

El dolor i el martiri de Rizal és el preu de la llibertat de Filipines que, com totes les llibertats humanes, són a preu de sang i de dolors dels seus herois.

Pobles que saben donar vida a aquests herois són dignes d'ésser lliures. Filipines ho serà.

El record de Rizal és una condemna als botxins.

Els sospirs de Rizal per la llibertat del seu poble, corren cantant llibertat pel camí de l'infinit.

D'aquell règim d'oprobri que assas sinà Rizal ja no en queda més que un trist record.

Diguem, amb el poeta:

Descansa en paz, en las sombras de [la nada,

Redentor de una patria esclavizada!

No llores, no, de la tumba en el mis- [terio,

que si una bala destrozó tu cráneo,

también tu idea destrozó una im- [perio.

CARNET D'UN CALIBAN

De «Caliban, parla», de Guéhenno

XVII

Després de les nostres observacions de dissabte passat una cosa és evident: que els savis oficials i els seus protectors, els poderosos, ensopeguen amb tòpics lamentables. La malfiança del poble respecte dels llibres — d'una gran part, almenys — ha seguit una cursa que va de la ignorància a la consciència. Durant segles els llibres han estat per nosaltres fruit de prohibició. Hem estat manats despòticament per gent que llegien llibres. No els malmiràvem per gust ni per un baix instint. El dolor que hom ens ha obligat a suportar ens hi conduïa. Hom sap de la fatal necessitat d'atribuir la dissort a alguna cosa o altra per a fer-la suportable. Estava a la mà dels que posseïen el gran privilegi de saber-los llegir el procurar que les coses poguéssim jutjar-les d'altra manera. Els que se'n servien els devien un millor respecte; els feien una mena d'honor interessat.

Des de llavors cap ací quantes coses han succeït de nosaltres amb els llibres! Tot un aprenentatge de dolor ens fa saber de primera mà un grapat de coses que els llibres expliquen deficientment. La nostra ineloqüent experiència és força més fecunda que totes les habilitats literàries d'aquesta legió de grandiloqüents. Com diem l'altre dia, avui la nostra malfiança vers els llibres és una forma d'exposar un criteri respecte el seu valer, és expressar un alt respecte per als llibres.

Els nostres amos — i els seus representants literaris — no s'han adona de res. Aquesta trajectòria punyent per la qual hem passat, ningú no l'ha percebuda. Per ells no

ha passat res. El poble no va als llibres i a la cultura que ells organitzen, doncs el poble és mesell — com sempre. Tòpic lamentable que desqualifica! Què feien aquests savis durant el temps angunios que els millors dels nostres formaven la seva consciència?

Aquestes ratlles del Caliban de Guéhenno descriuen una mica les seves inquietuds.

"Alguna vegada he assistit a la conversa d'aquests savis i d'aquests artistes que tenen la pretensió de viure només per al seu art o per la seva ciència. Era deliciós i inhumà.

Assajadors d'idees, com les dones, es presten a tot i no es donen a res. Així, doncs, per a entregar-se hi han de veure alguna cosa a guanyar; i un esclat de generositat tindria tot el risc de descompondre el seu rostre que l'orgull faisona de manera tan graciosa. L'admirable és que arriben a elevar aquest desig i aquesta societat vanitosa fins a la filosofia.

Ajudats per la retòrica, justifiquen les seves piruetes ingènues amb eloqüents apel·lacions a aquest dret, a aquest deure que tenen de viure i pensar per a ells mateixos; als drets del pensament, a la fi. Si s'escau que els somnio, me'ls represento sempre dins una cambra rodona voltada de miralls. Cada u hi muequeja davant de la seva innombrable imatge, un drama patètic: adopta successivament la careta del cínic, de l'epicuri, de l'estoic i, de vegades, declama d'una manera magnífica. El tedi arriba i el drama s'interromp, el temps just d'estudiar noves caretes i nous papers.

Mentrestant, la resta dels homes s'esforça a defensar-se contra les misèries reals i a no morir-ne. Però això és una cosa vulgar i mancada de distinció. Les batalles de la terra no interessen als nostres personatges. Tan sols ells compten: ells són el seu sol amic i el seu sol enemic. I aquests estoics que creuen no témer els focs del cel, els manca la mica de coratge que caldria per allargar-nos la mà.

La veritable traïció és de prendre's el món tal com és i d'emprar les forces de l'esperit per a justificar-lo. Aquesta és la traïció més fàcil, més estesa i més profitosa."

BIEL

RETAILLS

Un cas de pertorbació

Un periodista és va perdre una nit. Travessà boscos i muntanyes, saltà per damunt de planes, s'esgarinxà en mig de les bardisses punxagudes i passà mil peripècies esborronants.

I heu's ací que de sobte va quedar meravellat. Davant seu hi tenia un món nou i una gent que no havia vist mai. On era? Poc s'ho pensava. Els homes que veia eren més alts que ell, ben fets i alegres. Veia unes cases metàl·liques i uns carrers asfaltats últim model. En fi, una ciutat perfecta, una mena de somni bonic.

El periodista no s'espantà, car el rebien amablement i sempre somrient. S'aturà davant d'un lletreret "Clínica de pertorbats". Ah! Així també hi havia gent capgirada en aquest país?

Entrà i preguntà pel director.

Sense cap regany és trobà davant d'un senyor molt amable que el féu seure i que li donava a beure una mena d'aigua dolça.

—Què se li ofereix?

—Veurà; jo sóc foraster...

—I probablement d'una altra raça i uns altres costums.

—Sóc periodista i venia a fer-li unes preguntes.

Davant la bona cara del director va dir.

—M'ha sorprès que aquí tinguin una clínica de pertorbats. N'hi ha molts?

—Molt pocs.

—Són de perill?

—I tant! Fa poc se n'ha presentat un que estava entestat a dir "això és meu", "això és meu", i ens ensenyava un llibre. He tingut de mirar un diccionari molt antic per veure què volia dir el mot "meu". A la fi ho he pogut saber. Vol dir una cosa molt estranya, vol dir que només ell pot disposar-ne, pot gaudir-ne. Veritat que és un cas molt perillós?

I sempre amb el somriure als llavis em repetí la pregunta.

—Sí, veritablement.

El periodista restà confós. Quina mena de món era aquell! Això de "meu" trobaven estrany?

—I d'altres també. Un dia en van portar un que començà a estar trist i a reganyar. Era un cas insòlit.

Per què estava de mal humor? El periodista trobà que mai s'hi podrien assemblar amb aquesta raça superior.

EL TREBALL

Col·laboració social

L'actitud mantinguda pel Govern respecte al problema ferroviari i, assenyaladament, pel ministre d'Obres Públiques senyor Prieto, ha merescut l'adhesió i l'aplaudiment de tots els qui a les maniobres polítiques avant-posen les realitats nacionals. Contra les campanyes interessades en presentar l'obra governamental com de predomini socialista amb la consegüent amenaça al capital, la virtualitat dels fets no pot ésser desnegada. Ací està la ferma posició del senyor Prieto que al seu sentit de la responsabilitat com a home de Govern, ha unit aquesta vegada la interpretació més ajustada als desigs de la massa i a les seves necessitats.

Estan bé les reivindicacions dels ferroviaris i a elles s'atén en la mesura del possible. Que els agents del carril es troben necessitats de millora en la seva retribució és evident. Però que poden i deuen esperar salta també a la vista si considerem els cents de mils de treballadors que no gaudeixen de la mateixa regularitat dels seus ingressos, que no tenen cap seguretat en l'empleu constant dels seus braços. Encara que l'atur no alcança a Espanya les aterradors proporcions que en els països d'acusada densitat industrial, precisa acudir a remeiar-lo. I és més urgent donar quelcom al qui de tot careix que no augmentar, siquera en mínima part, al qui té quelcom i aquest quelcom segur i permanent.

Al Govern correspon fomentar obres públiques, la concessió de crèdits, l'auxili i apoi de la iniciativa particular. Però l'acció privada no pot estar absent d'una campanya general que retorni la tranquil·litat a moltes llars i augmenti el consum, base de la prosperitat dels negocis.

—Oh, i més encara. Un dia un estripà un llibre. Mai ningú recordava haver vist aquest cas, i un altre que va colpejar a un ciutadà, que tampoc s'havia donat mai. I també un que enraonant s'esverà i començà a cridar enrabiat. Això feia molt anys que els més vells no ho havien vist.

I d'aquests casos en deien perillosos en aquest país? El nou vingut no tingué esma de preguntar més i s'esverà al pensar que el bon senyor li fes alguna pregunta dels costums d'allà baix.

Sortí al carrer i torna a veure a la gent i a la ciutat meravellosa, amb les seves cases metàl·liques i assol·lades. Uns infants jugaven i construïen cases minúscules i altres corrien i saltaven. No pogué veure ni un bri de pols enlloc. Ni un soroll molestava. A les dones les trobà bellíssimes i amables, molt amables.

La mestressa el despertà cridant.

—Senyor, senyor, desperti que hi ha el sastre que està molt empipat amb una factura als dits.

—El sastre? Vint duros que li dec...

—I diu que està empipat? Recordava encara a la ciutat meravellosa del somni. El sastre empipat allà fóra un cas de pertorbació.

J. M. RIU

No demanem, avui que acaba l'any, examen de consciència a ningú.

Fóra convenient, però, que abans de les dotze de la nit, cada ciutadà es tracés alguna tasca per a 1933, en bé del proïsme i de la República.

Una de les regions on la crisi s'ha fet notar amb major intensitat, és Biscaia, per les seves peculiars característiques de producció siderometal·lúrgica i minera i el desenrotllament de la seva indústria navilera, avui afectada per la depressió mundial. El Govern ha procurat remeiar la situació concedint un anticip reintegrable de deu milions a la Diputació basca i donat l'encàrrec de construir dos vaixells en els seus astillers de Bilbao, a més d'altres comandes de material mòbil. A aquesta sol·licitud de l'Estat correspon Biscaia entera amb la col·laboració unificada dels elements obrers i patronals en formós exemple de solidaritat per a paliar els efectes de la manca de treball. I aquesta conducta plena de sensatesa i d'humanitat és la que deuria ésser imitada en tots els llocs.

Els Municipis de Biscaia dediquen a obres públiques les majors quantitats de què poden disposar i a la vegada atenen la subsistència dels seus feina mitjançant les oficines de col·locació i la concessió de subsidis. Una entitat prestigiosa de crèdit, la Caixa d'Estalvis biscaïna, ha establert el desplaçament dels parats als seus pobles d'origen pagant-los el viatge i proporcionant-los socors suficients perquè atenguin les seves necessitats durant un període de temps en el qual puguin trobar ocupació, ascendint ja a més de tres mil persones les que han pogut reintegrar-se al seu ambient familiar. I el fons provincial de l'atur, instituit gràcies a felicitat iniciativa del senyor Prieto, i que consisteix en la voluntària aportació de l'1 per 100 dels seus havers per part dels empleats i obrers i d'altre 1 per 100 de l'import de les nòmines satisfetes per part dels patrons, ha produït al mes de la seva implantació, el passat octubre, els resultats següents: Els patrons han cotitzat per 13.584 empleats i 50 mil 146 obrers, cent trenta-una mil 438'21 pessetes, i 34.399 obrers i empleats han proporcionat dels seus havers, pessetes 83.372'06. Amb aquest total de 214.810'27 pessetes recaudat en un mes s'atà a incrementar els fons de les organitzacions professionals i de les Borses de Treball municipals que proporcionen subsidis als obrers parats.

Així és com es vencen dificultats, amb aquest esperit d'humanitat i de sacrifici col·lectiu, que ha portat a molts obrers bascs que treballen en règim de setmana reduïda, a contribuir voluntàriament amb l'1 per 100 dels seus escassos jornals a remeiar la necessitat dels qui tenen la dissort de no trobar feina. També molts patrons que veuen les seves indústries en situació difícil han acceptat l'obligació de recarregar les seves nòmines amb aquest 1 per 100 que va al fons de l'atur.

No fan falta més dades. El que importa és que aquesta coincidència de l'acció oficial i de l'acció privada s'estengui a les altres regions. En la col·laboració social els avantatges i els beneficis han d'ésser recollits per tots.

Alfons R. KUNTZ

* Els llibres *

El diccionari de Pompeu Fabra

Sobre aquesta importantíssima obra que suava acaba d'aparèixer, Domènec Guansé, a "La Rambla", ha dit aquestes paraules:

Tenim al davant el Diccionari de Pompeu Fabra, i acariciem el seu nom, les seves cobertes de color de cuo i de lletres daurades, amb l'emoció que acariciariem el cos tebi d'una criatura acabada de néixer. No ens sembla, no podem considerar-lo com una cosa inerta, feta simplement de tinta i de paper. Ens sembla fet de carn, de nervis i esperit. Ens sembla una cosa viva.

I que hom no cregui que això que diuen és pura retòrica. Tots aquells que han hagut de lluitar amb les quartilles, que han volgut escriure un català pulcre, un català que tingués olor i sabor, comprendran la nostra emoció davant del diccionari. Totes les vegades que ens hem hagut de deturar en la nostra tasca pensant si era realment cortès el mot que ens acudia, si era el més exacte per a traduir el nostre pensament, si tenia el dring i el perfum més apropiats per a aquella frase. I era sovint endebades que consultéssim els diversos diccionaris existents. Les contradiccions, les errades flagrants, eren notòries. Cap no se'n imposava amb la seva autoritat. Hom hauria de refiar-se de l'instint, de consultar textos. Cada escriptor havia de refer, per ell mateix, la tasca que en els països d'una cultura i d'una literatura normals, li dona feta el diccionari o la gramàtica. De vegades, aquest bregar, en l'interior de l'escriptor esdevenia dramàtica. De vegades es traduïa en un gest d'impatència o en un gest de deixadesa.

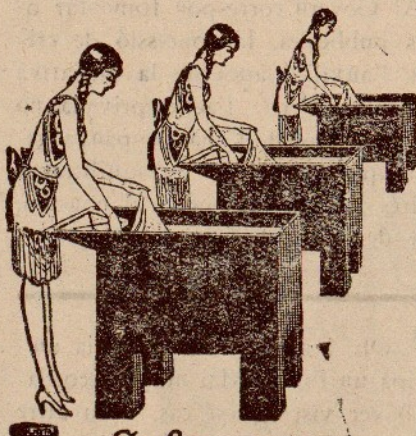
Si l'havíem, doncs, somniat, si l'havíem desitjat amb impaciència un tal diccionari! Ara els somnis s'han fet una realitat. El tenim al davant i el podem obrir. Les seves pàgines setinades cruixen, amb el dolor i el goig d'una virginitat que es desflora, entre els nostres dits. Quants esforços llargs, quants dubtes penosos no ens seran estalviats gràcies a Pompeu Fabra! Les generacions d'escriptors que vindran ara, tindran unes facilitats que ells mateixos no sabran apreciar, però de les quals nosaltres en sentirem aviat els efectes. Molts escriptors i periodistes actuals es trobaran, si no cuiten a renovar-se, endarrerits.

Les generacions d'ahir foren unes generacions d'escriptors individualistes. Cadascú es feia la seva gramàtica i el seu lèxic. De vegades representava, amb els seus dialectalismes, una comarca. De vegades, als clàssics. De vegades només les pròpies genialitats perillosament corruptores. Les generacions d'avui representen l'esforç per arribar a una disciplina sota

el guiatge de Pompeu Fabra. La de demà serà ja la normalitat. Tindrà uns clàssics, uns models, una gramàtica i un diccionari. Haurà après el català fàcilment i sentirà segurament un gran menyspreu per les generacions anteriors. Serà una generació a títol; ensorrarà molts prestigis i molts ídols.

La primera qualitat del diccionari de Pompeu Fabra que us salta a la vista és la precisió i l'economia de les definicions. No és pot dir més, amb tan poques paraules. Després, el que us sobta, és la riquesa del contingut. No solament és ric de mots, ans ric en la diversitat d'accepcions que per a cada mot estudia. Fa més olor de poble, de mar i de muntanya —és a dir, de Catalunya— que de laboratori o de pergami. Aquest diccionari és el desmentiment que es pot esgrimir amb més contundència, contra tots aquells que sostenen que els catalans ens hem volgut fer un idioma literari absolutament artificial. És també una lliçó eloqüent per als pedants que, amb el pretext de castissisme, escriuen una llengua morta, extreta amb pinces dels pergamins.

El Diccionari de Fabra demostrarà a tots aquells que no vulguin fer el sord o més simplement l'ase, que, entre el català que hem d'escriure i el català parlat, no hi ha pas tanta diferència com n'hi ha entre el dialecte que parlen els andalusos els extrems o els navarresos i l'idioma en què s'expressen quan escriuen. I és més: després de fullejar aquest diccionari, hom pot adonar-se perfectament que és molt petit l'esforç que ha de fer un català per esquitllar, en escriure, els castellanismes i els dialectalismes no incorporats al català literari, que el que han de fer per escriure en castellà molts homes d'altres terres hispàniques.

Safareig
de ciment armat
Sumament practer

MANICH
CURRICA 127 SABADELL. TELÈFON 637.

EL CINEMA

EL PROFUG

Com un parèntesi de la seva tasca extraordinària de grans produccions (la propera és "El signe de la creu") Cecil B. de Mille s'ha lliurat a realitzar una cinta corrent, de dimensions normals en quant a ostentació d'escenaris i a quantitats de masses. Hauria pogut triomfar dintre la simplicitat, però prengué un argument poc simple; un argument que requereix mitja pel·lícula de preparació, transcendent aqueixa primera, meitat en dos llocs d'acció (Londres i l'Oest americà) deslligats del tot, que desconcerten i cansen l'espectador. Després, l'artibada d'"ella" al desert americà, el problema moral d'"ell" i el desenllaç, valen per tota la cinta però l'espectador ja no ho aprecia.

LA TRATA DE BLANCAS

No som dels exigents en aquant al contingut i a la funció socials del cinema. I sense que li neguem (ans al contrari) aquesta funció, acceptem les pel·lícules que se'ns ofereixen com a una simple manifestació d'art. Però quan una pel·lícula pretén aconseguir una tasca social i humanitària, aleshores cal ésser intransigents amb la fallida de la seva illada s'hi endevina un conscient mercenari, oi més quan en aquesta fantasmagoria.

"La trata de blancas", segons el seu títol i el preàmbul que la introdueix, vol ésser una acusació crua contra d'una nafra social, descobrint-ne tota la seva purulència, i, ja sigui per covardia o amb la deliberada intenció de "nedar i guardar la roba", es limita a presentar un cas particular, individualíssim, que dona una pobre idea del que és el tràfic vergonyant de dones, i en lloc d'un document més o menys allunyat de la realitat, ofereix una "pel·lícula" argumental del més vulgar que corre.

La vàlua de "La trata de blancas", és, doncs, ben minça.

MARITS ERRANTS

Aquesta cinta de complement interpretada per Clive Brook, no és cap obra destacada per a parlar-ne, però ho fem per a remarcar la forma particular i nova amb què desenvolupa un conflicte conjugal. Fa poc comentava Guillem Díaz-Plaja, des de "Mirador", la crisi de l'honor que patentitza el cinema el company J. M. Riu se'n féu ressò a les columnes d'EL POBLE. Però es referien ambdós al marit. Aquesta cinta presenta una qüestió d'honor matrimonial que afecta l'esposa. El mateix marit li confessa el seu adulteri i ella rep la confessió serena, ben al revés de l'actitud que ell esperava i desitjava per a provocar el divorci. I l'esposa ultratjada con-

sent l'adulteri, consent que ell s'ajunti amb l'"altra", consent que vingui sempre que vulgui a veure els dos fills... però no consent divorciar-se. I quan, finalment, ella a prec de la mateixa interessada accedeix al divorci, ell no s'hi decideix. I l'esposa, senzillament, sense estridències, sense manyagaries ni recursos gastats de coqueteria, guanya la batalla. Ella, dona intel·ligent, dona espiritual, coneix el seu marit i sap que cap altra dona pot superar-la. És un joc perillós, però, car l'"altra" hauria pogut emprar, en la lluita, armes il·lícites.

UNA TRAGEDIA HUMANA

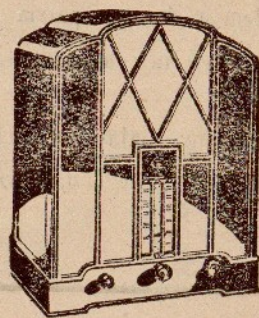
Hem llegit que Sternberg no ha volgut renovar el seu contracte amb la Paramount, cansat d'ésser-li imposats "scenarios" que no li plaiaven i que un cop hagi acabat el contracte de Marlène Dietrich amb la mateixa casa, passaran ambdós als Artistes Associats. No ens estranya, sobretot després d'haver vist "Una tragèdia humana". El seu argument és molt ingrat i ben poc orientat. Comença amb un conflicte sentimental i acaba amb judici vulgar i teatral, d'interès molt relatiu. Aquest judici, que hauria d'ésser sols el final de

la cinta, pren una extensió desmesurada i resta espai a la primera part, els fets de la qual s'empaiten i s'estalonen sense mirament, a l'extrem que són precisos uns quants títols explicatius per lligar les escenes, cosa impròpia del cinema parlat actual i molt més de l'escola Sternberg.

La psicologia del protagonista resta molt confusa. Phillis Holmes no era, creiem, el més adequat per a interpretar-lo ni Sternberg s'ha preocupat molt en obtenir d'ell el "còrd moral i mental" que exigia la cinta. I menys s'ha preocupat encara (obsessionat amb la "seva" Marlène) d'aprofitar l'extraordinària sensibilitat artística de Sylvia Sydney, que en aquest film destaca ben poc. Potser ben analitzat el fons moral d'aquest film hom pot trobar-hi coses de valor, però, és de doldre que un home com Sternberg no n'hagi fet un millor film.

TORRELLA

—S'OFEREIX senyoreta mecànografa, amb molt bons coneixements de català i de francès. Raó en aquest Diari.

Sólo necesita Vd.
señalar el nombre —

El nuevo radio
TELEFUNKEN 343 W_L
funciona automáticamente.

Basta que señale V. con la aguja del auto-escala, la estación que desee escuchar.

El TELEFUNKEN 343 de triple circuito, lleva valvulas exponenciales variable-mu y pentodo — selector automático de estaciones — control de volumen automático y eliminador automático de ruidos — control de tonos — fusible termo-automático de seguridad — altavoz dinámico de magnet permanente — Caja de Babel de insuperable presentación.

Para corriente alterna y continua de 90 a 260 v.

El único receptor de su categoría que sólo consume 35 W. ó sea 2 1/2 céntimos por hora.

PIDA UNA DEMOSTRACIÓN A NUESTROS AGENTES OFICIALES

RADIO
TELEFUNKEN

DEMOSTRACIONES I VENDES

al Representant exclusiu per Sabadell i comarca

FERRAN GAUSENTE

Rambla de la República, 32

Telèfon 2273

Fijador Freixinet (en sobres)

No embruta ni engrassa el cabell : : Enèrgic desinfectant : : Prevé i cura les malalties capilars : : Es l'únic fixador que convé al seu cabell

Preu: 1'50 pessetes el sobre

Desconfieu de les imitacions

S'usa a totes les perruqueries del món

Consulteu el vostre perruquer

DE VENDA: Perfumeries SOLSONA, SOLEY i GUILLEM - Drogueries J. FERRER i VICENS FERRER - BASAR MEDIC CARRERAS

ELS ESPORTS NOTICIES DIVERSES

El Futbol

SABADELL — SANS

El notable equip del Sans serà el contrincant que demà tindrà el Sabadell, en el partit que hauran de jugar corresponent al torneig de Lliga, qual partit tindrà lloc al camp del Centre d'Esports, a tres quarts de tres de la tarda.

De la vàlua dels dos equips, i de l'anivellament de forces, cal esperar-ne un excel·lent encontre.

Equip del Sabadell: Fournier, Morral, Roure, Gràcia, Duran, Mota, Sangüesa, Crespo, Calvet, Castells i Esteve.

D'àrbitre hi haurà en Santiago.

ATLETIC — SABADELL

Demà passat es repetirà al camp de l'Atlètic l'encontre que dilluns passat es celebrà al camp del Sabadell. L'Atlètic combinarà un equip millor que el de l'altre partit, i el Sabadell arrencarà: Macip, Morral, Buc, Mulet, Demetri, Safont, Sangüesa, Sòria, Aries, Rúbies i Lleóart.

El segon equip del Sabadell es desplaçarà demà al matí al camp del Barcelona, on jugarà amb el segon equip d'aquest cercle, l'únic partit de campionat de Catalunya que els manca jugar, i que ha de decidir el títol de campió.

Amb aquest motiu, el Sabadell hi trametrà un notable reserva, en el qual hi figuraran Bertran i Rúbies com a reforç.

Observant els aparadors de la

Perfumeria Soley

hom es dona compte que no hi ha necessitat d'anar a comprar a Barcelona.

Del Municipi

Ignorant-se els domicilis dels minyons concurrents al proper reemplaçament de 1933, que a continuació es relacionen, l'alcaldia, interressa dels mateixos o llurs famílies, parents o tutors, es serveixin presentar-se a la Secció de Governació (Negociat de Llevés) amb el fi d'evitar-los-hi els perjudicis que la manca de presentació els podria reportar:

Albí Borrás Casant, Manuel Cantarell Batista, Baptista Casellas Pera, Jaume Cuadras Jon, Magí Canals Traveria, Andreu Castells Ventura, Marc Condeminas Viñolas, Jaume Comas Montseny, Josep Casablanques Comerma, Antoni Crespo Ros, Joan Cardús Aymami, Jaume Calsina Soler, Gabriel Daví Rovira, Enric Esteban Teixidó, Angel Francés Carrasquer, Agustí Fitó Piñol, Joan Guittart Pujol, Josep Guarch Torras, Marc Garriga Rovira, Joaquim Miquel Vilanova, Pere Miró Duran, Joan Mañà Montpart, Jaume Mora Vilaplana, Joan Mañosa Camps, Gabriel Martínez Martínez, Joan-Josep Martínez Martínez, Heribert Oliveras Trenc, Josep Perramon Salamero, Carles Pozuelo Farina, Jaume Pagés Busqueta, Quirze Rius Llopart, Josep Rocabert Dosrius, Isidre Selvas Viaplana, Antoni Sabates Dumas, Antoni Sobrevia Pallàs, Joan Sanmiquel Alejandro, Virgili Sinagoga Torrente, Joan Saus Ral, Josep Solà Alavedra, Josep Vallès Ventura, Josep Vila Piera, Antoni Vila Farré i Jaume Vicente Sapés.

Avui s'acaba la pròrroga concedida perquè puguin ésser presentades a la Secció de Finances de l'Ajuntament, les declaracions d'existència de vins.

Poden ésser examinats, a la Secció de Finances de l'Ajuntament els següents documents pel pòxim any 1933: Matricula Industrial i de Comerç, Repartiments de Rústica i Urbana i Padró de cèdules personals.

El Teatre

En el Centre d'Estudis Psicològics, celebrarà demà diumenge, dia 1 de gener, una vetllada teatral, organitzada per la seva Secció Artística, posant en escena el drama en tres actes d'Ignasi Iglésies, "Els Vells".

La vetllada començarà a dos quarts de deu en punt de la nit.

L'Excursionisme

La J. E. Pensament efectuarà una visita als importants tallers de la Hispano Suiça, el dia 2 de gener. Sortida a les nou del matí per l'estació del Nord. Els ciclistes a la mateixa hora de l'estatge social.

Aquesta visita anulla la de l'Uralita S. A.

L'Agrupació Excursionista "Terra i Mar", efectuarà aquestes festes la projectada excursió pel Montseny i altres dues al Pireneu, per fer el Pedraforca, l'una, i el Puigllançada l'altre.

Les Seccions Femenina i de Nois, de l'entitat, realitzaran les excursions que tingueren de suspendre's per causa del temps a Tagamanent i a Sant Mus.

Aquesta entitat convida a tots els

Oriental Concert - Dancing

Plaça Galan i G. Hernández, 18
Empresa P. Miralles

Nit a dos quarts de deu:

Concert - Varietès

AVUI DEBUT

La Barquera

Raquel Torres

Aurorita Gomez

Amparita Rios

Anna Velez

De 12 a 1: Dancing-Restaurant

excursionistes i sardanistes, a la magna Diada Excursionista i Sardanista, que en commemoració del setè aniversari de la fundació de l'entitat, tindrà lloc a Sant Llorenç del Munt, el segon diumenge de febrer, amb el concurs de totes les seves seccions i la cobla "La Principal de Sabadell, que interpretarà una selecció audició de sardanes, addients a la esta que es celebrarà.

Vàries

La nostra Banda Municipal executarà diumenge, dia primer de gener, a les dotze del migdia a la Plaça del Dr. Robert, el següent programa de concert:

"Flots du Danube", valsos, Joanovisi; "El baile de Luis Alonso", intermèdi, Giménez; "Dolça Catalunya", sardana, Masllovet; "Lo-hengrin", seguici nupcial, Wagner; Marche Lorraine", Ganne.

Els programes de les ballades matinals de sardanes d'aquestes festes, seran interpretats per la Cobla "La Principal del Vallès", per aquest ordre:

Diada de Cap d'Any al Catalunya Parc:

Fent broma

El pardal

El bosc de Can Feu

Rosó

Diada de l'Infància, a la Casa de Beneficència:

Record llunyà

Quan era xiqueta...

Prometatge

Gentilitat

Aquestes ballades són organitzades pel Foment de la Sardana.

El proper dilluns dia 2 de gener. Diada de l'Infant, tindrà lloc en el Cafè Gremial, un Selecte Concert Vermut a càrrec del Quintet Padró.

La gorristeria del carrer de Sant Maties núm. 13 propietat de la senyora Magdalena Farré, amb motiu de les passades festes, va fer l'obsequi d'una gorra a mida; tots els vells

asilats en l'Hospital i Casa de Beneficència.

Moviment demogràfic

NAIXEMENTS:

Esteve Gisbert Mac.

Teresa Garcia Bretons

CASAMENTS:

Joan Busquets Jordan amb Maria Morral Torner.

Casal Català d'Esquerra

SECCIO D'ESPLA

AVUI, a les deu de la nit

Concert i Ball de Peveillon
per «Ideal Orquestrina»

DEMA, tarda a les sis

Sardanes i Ball

per «La Principal del Vallès»

Nit a les deu

Representació per la Secció Artística del drama de Josep Got Anguera

«LA BOGERIA»

DILLUNS, a les sis de la tarda

Sardanes i Ball

SALO IMPERIAL

AVUI

Estrena de la grandiosa pel·lícula parlada en espanyol:

Mi último amor

per l'ídol de la pantalla sonora

JOSEP MOJICA

secundat admirablement per

Anna M. Custodio i C. Villarias

Estrena de la comèdia

Yo quería un millonario

per JOAN BENNETT

Dibuixos animats i revista.

EXTRA FREIXENET

SANT SADURNI D'ANOIA

Representant a Sabadell i comarca: JOAN FITO - Bonavista, 31 - Telef. 2074

GABANS

Compri el seu Gaban a **CASA VILA - Lacy, 108**

L'assortit més grandios a Sabadell

GABANS de totes mides per a nens.

TRAJOS de totes qualitats

Serveis públics de Cultura

MUSEU DE SABADELL.

Pot ésser visitat els dijous i dissabtes, de 3 a 5 tarda. Els diumenges i tots altres dies festius de 10 a una matí.

MUSEU DEL "BROT VALLE-SENC" (C. R. F.)

Pot ésser visitat prèvia sol·licitació al conserge de l'entitat.

ARXIU MUNICIPAL

Pot ésser visitat i consultat prèviament per permís del senyor Arxiver.

BIBLIOTECA DE LA CAIXA D'ESTALVIS

Resta oberta els dies feiners de 11 a una, matí, i de 5 a dos quarts de nou, tarda. Els dies diumenge, al matí, de 11 a una.

BIBLIOTECA TECNICA GIL-RALT (E. I. d'A. i O.)

S'obre al públic tots els dies no festius, de 6 a 8, tarda, i els dies dissabte, de 4 a 7 tarda.

Avisos oficials

AJUNTAMENT DE SABADELL

En virtut de l'acord d'aquest Ajuntament adoptat en sessió del dia 21 d'octubre proppassat, i havent-se donat compliment a l'article 26 del Reglament per a la contractació d'obres i serveis municipals de 2 de juliol de 1924, sense que s'hagi produït reclamació de cap mena, s'anuncia subhasta pública per a la construcció de dues escoles unitàries, una de nois i una altra de noies, en el paratge conegut per "Urbanització de Can Rull" d'aquest terme municipal, sota el tipus de 121.153'83 pessetes de conformitat als plans, pressupost i plec de condicions que es troben de manifest en la Secció de Foment de la Secretaria Municipal.

Les esmentades obres hauran de començar-se dintre els vuit dies següents al de la formalització del contracte i deixar-les acabades als quatre mesos d'haver-les començades.

Un cop acabades les obres es procedirà a la seva recepció provisional, la qual no serà definitiva fins després de transcorregut el termini de dos mesos que com a garantia determina l'article 41 del plec de condicions.

El pagament de les obres es verificarà després de liquidat el pressupost extraordinari en curs, amb càrrec al ròssec que en compte corrent existeix en el Banc de Sabadell procedent de pressupostos anteriors i segons resulti de la liquidació que una vegada efectuada les obres practicarà l'Arquitecte Director, quals medicions seran davant del contrac-

tista o bé els seus delegats.

La subhasta s'efectuarà en aquestes Cases Consistorials sota la presidència del senyor Alcalde o Tinent d'Alcalde al qual delegui, amb assistència d'un altre Tinent d'Alcalde designat per l'Ajuntament i a presència d'un Notari, el qual donarà fe de l'acte, a les dotze hores del dia següent feiner després dels vint dies hàbils a comptar de l'endemà que apareixi publicat el present anunci en la "Gaceta de Madrid".

Les proposicions hauran d'ésser signades pel propi licitador o per persona que legalment el representi per mitjà de poder declarat suficient per un lletrat amb exercici en aquesta ciutat, esteses en paper del timbre de classe 6.a i ajustades al model que al final s'insereix. Haurà d'acompanyar-se a cada una i per separat, la cèdula personal del licitador i el resguard acreditatiu d'haver consituït en la Tresoreria Municipal o en la Caixa general de Dipòsits la quantitat de 6.057'69 pessetes en metàl·lic, valors de l'Estat, o bé obligacions d'aquest Ajuntament emissió 1926, com a fiança provisional per a prendre part en la subhasta la qual haurà d'ampliar l'adjudicatari fins al 10 per 100 de la quantitat rematada, com a definitiva, en metàl·lic o en valors dels mencionats.

Els plecs podran presentar-se en la Secció de Finances de la Secretaria Municipal, tots els dies feiners d'11 a 13 des del següent en què apareixi publicat aquest anunci en la "Gaceta de Madrid", fins al dia hàbil anterior al en què hagi de celebrar-se la subhasta, en sobre degudament tancat i amb la següent inscripció:

"Proposició per a optar a la subhasta de les obres de construcció de dues Escoles Unitàries en la Urbanització "Can Rull", d'aquesta ciutat".

Si es presentessin dues o més proposicions iguals, es verificarà en el mateix acte licitació per baixes a la plana, durant quinze minuts i d'existir igualtat es decidirà per sorteig l'adjudicació, de conformitat a l'article 162 de l'Estatut Municipal.

L'adjudicatari ve obligat a realitzar un contracte amb els treballadors en la forma que determinen els articles 67 i següents de la llei de 21 de novembre de 1931 i disposicions vigents.

MODEL DE PROPOSICIO

Sr veí de habitat al carrer de número ben asabentat de les condicions facultatives i econòmiques, pressupost i plans que hauran de regir per a la construcció de dues Escoles Unitàries en la Urbanització "Can Rull" d'aquesta ciutat, es compromet a efectuar les obres amb estricta subjecció als esmentats documents per a la quantitat de (expressi's la quantitat de pessetes en lletres i números".

Així mateix, es compromet a satisfer com a remuneració mínima a cada ofici o categoria d'empleats

(jornada legal i hores extraordinàries) en tots els treballs que comprèn el projecte, seran les que regeixen a la localitat.

(Data i signatura)

Sabadell, 7 desembre de 1932.
L'Alcalde-Pnt., S. Ribé.—P. A. de l'A.: El Secretari interí, J. Altura i Pujada

AJUNTAMENT DE SABADELL

Acordada per l'Ajuntament en sessió del dia 9 del mes en curs, la construcció del ferm del carrer de Doctor Puig, a base de formigó i regatge asfàltic, i a la col·locació d'imbornals de sífo, de conformitat al projecte formulat pel senyor Enginyer Municipal, mitjançant l'aplicació de la contribució especial de millores als propietaris de les finques afectades per la mateixa; als efectes que determina l'article 357 de l'Estatut Municipal, es trobaran de manifest al públic en la Secció de Foment de la Secretaria municipal i durant el termini de quinze dies hàbils a comptar des del següent al de la inserció del present edicte en el B. O. de la província, pel seu examen:

a) Pressupost i plan d'execució de les obres.

b) Relació de finques afectades per les mateixes.

c) Quantitat acordada a repartir entre els especialment interessats en dites obres i

d) Relació de quotes individuals assenyalades per a cada finca.

Transcorregut que sigui l'indicat termini i set dies feiners següents, conforme disposa el referit article, sense haver-se produït reclamació en contra del procediment i documents expressats, es consideraran fermes els acords fins ara adoptats, relatius a la construcció de que es tracta.

Sabadell, 21 de desembre 1932.
L'Alcalde, Pnt., S. Ribé.—P. A. de l'A.: El secretari interí, J. Altura i Pujada.

AJUNTAMENT DE SABADELL

Confeccionat el Padró de cèdules personals de l'any en curs, queda de manifest en la Secció de Finances de la Secretaria Municipal durant el termini de quinze dies hàbils, als efectes de que puguin ésser examinat i es formulin les reclamacions que calguin.

Sabadell, 19 de desembre 1932.
L'Alcalde, S. Ribé.

AJUNTAMENT DE SABADELL

Aprobat per aquest Ajuntament, un projecte de transferències de crèdit en el Pressupost ordinari de l'any en curs, queda de manifest en la Secretaria municipal durant el termini de quinze dies hàbils, als efectes de que pugui ésser examinat i es formulin les reclamacions que calguin.

Sabadell, 28 de desembre de 1932.
L'Alcalde, S. Ribé.—P. A. de l'A. El Secretari interí, J. Altura i Pujada

La T. S. F.

PROGRAMES PER AVUI

RADIO BARCELONA

7'15—Sessió de cultura física, per ràdio.

7'30—Primera edició del diari parlat "La Palabra".

8'00—Sessió de Cultura Física per ràdio.

8'15—Segona edició del diari parlat "La Palabra".

11'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.—Estat del temps a Europa i Espanya.—Previsió de temps en el mar i rutes aèries.—Servei Meteorològic radiotelegràfic per línies aèries.

11'15 Transmissió telefotogràfica diària de la carta del temps.

13'30—Audició de discs Informació Teatral i Cartelera.

Continuació de discs selectes. Sessió Cinematogràfica i Cartelera.

14'00—Concert pel Sextet de Radio Barcelona.

14'50—Borsa del Treball de E.A.J.I.

15'00—Sessió Radio-Benèfica.

15'30—El micròfon per a tots.

16'30—Fi de l'emissió.

18'00—Emissió infantil.

19'00—Concert pel Trio Radio Barcelona.

19'30—Cotitzacions de monedes. Programa del radioient.

20'00—Audició de discs. Notícies de premsa.

21'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.

Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons.

Concert per l'Orquestra de Radio Barcelona.

22'30—Transmissió des de la Granja Royal del concert pel Sextet Tolrà.

23'00—Notícies de premsa.

Continuació de la retransmissió.

24'00—Fi de l'emissió.

RADIO VALENCIA

Hores d'emissió: de 13'30 a 15. De 18 a 19 i de 21 a 23.

ASSOCIACIO NACIONAL DE RADIODIFUSIO

12'00 Diari femení.

Sant del dia. Indicacions astronòmiques. Les persones nascudes avui. Curs de cuina pràctica. Receptes de bellesa. Recomanacions profitoses per a la llar. L'adagi d'avui. La moda al dia. Secció de consultes. Secció de grafologia. Borsa femenina del treball.

12'30 Emissió de sobretaula.

13'00 Informació financiera. Canvis de tanca de les sessions de Borsa i Borsi d'aquest matí.

Música de discs.

Informació teatral.

Continuació de música de discs.

14'00 Hora exacta.

Radiació de discs.

14'15 Emissió radiobenèfica.

Llista dels donatius rebuts.

Fi de l'emissió.

17'00 Apertura. Carillon.

Curs radiat de gramàtica Francesca.

Selecció de discs.

18'00 Hora exacta.

18'50 Emissió infantil.

Lliçons de coses, contes, rondalles.

Fi de l'emissió.

20'00 Apertura Carillon.

Canvis de valors i moneda.

19'30—Conversa en català.

Música variada de discs.

Concert per l'orquestra.

Reportatge microfònic.

Notícies de premsa.

Impressió del mercat.

Continuació del concert.

22'00 Hora exacta.

22'05 Recitat de cançons.

Concert per l'Orquestra.

Fi de l'emissió.

GALLINES

les tindreu sempre bones donant-les-hi

Avioli Masvidal

remet acreditat que trobareu a la

Farmàcia de J. MASVIDAL

RAMBLA, 26

Tos - Catarro

MALALTIES del PIT

curació ràpida i segura prenent

Breol Duran

Demaneu-lo a totes les farmàcies

Dipositari:

Farmàcia DURAN

CREU - ALTA

Venc establiment

propi per a PESCA SALADA, similars, Tenda Queviures, etc., o

traspasso local

en bones condicions de preu.

Cantonada cèntrica i de molt trànsit, lliandant al Mercadal.

Raó, carrer Bèlgica, 31

ANIS DEL TÁUP